

“ସର୍ବୋତ୍ତମ ସ୍ନେହ, ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ସେବା”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ସ୍ନେହଭରା ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖୁଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ସ୍ପୃତି ଭରା ଉପହାର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପରକାରର ଥିଲା । ଜଣେ ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଅନେକ ପିଲାଙ୍କର ଉପହାର ଅନେକ ସଂଖ୍ୟାରେ ମିଳିଥିଲା । ଏତେ ମାତ୍ରାରେ ଏବଂ ଏଭଳି ଉପହାର ସାରା ବିଶ୍ୱରେ କାହାକୁ ବି ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଏସବୁ ଥିଲା ଦିଲାରାମ୍ ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଦିଲର ଉପହାର । ଅନ୍ୟ ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନେ ସ୍ଥୁଳ ଉପହାର ଦେଇଥା’ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସଂଗମଯୁଗରେ ଏହା ହେଉଛି ବିଚିତ୍ର ପିତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିଚିତ୍ର ଉପହାର । ତେବେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ନେହପୂର୍ଣ୍ଣ ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଥିଲେ । ଏଭଳି କେହି ବି ସନ୍ତାନ ନଥିଲା ଯାହାର ଉପହାର ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମୂଲ୍ୟର ନିର୍ଗତ ଥିଲା । କାହାର ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟର ଥିଲା, କାହାର କମ ମୂଲ୍ୟର । ଯାହାର ଯେତେ ଅତୁଟ ଏବଂ ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ନେହଭରା ଉପହାର ଥିଲା ତାହା ସେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଥିଲା । କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ ହୃଦୟର ଉପହାର ପଠାଇଥିଲେ । ଉଭୟ ପିତା ସମସ୍ତ ଉପହାର ମଧ୍ୟରୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକ ମାଳା ତିଆରି କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମାଳାକୁ ଦେଖି ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ ଯେ ବିଶେଷ କେଉଁ କଥା ଉପରେ ମୂଲ୍ୟରେ ଅନନ୍ତ ଆସିଯାଉଛି । ତେବେ କ’ଣ ଦେଖିଲେ ? ସ୍ନେହ ତ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି, ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଅଛି, ସେବା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହରେ ଆରମ୍ଭରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ବା ସ୍ୱାପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବୈଭବ ଆଡ଼କୁ ବୁଝି ଆକର୍ଷିତ ହୋଇନଥିବେ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ସ୍ୱାସ୍ଥୀ ଏବଂ ଅତୁଟ ସ୍ନେହରେ ସଦାସର୍ବଦା ରୁଚି ରହିଥିବ । ସର୍ବଦା ସ୍ନେହର ଅନୁଭବର ସାଗରରେ ଏଭଳି ଭାବରେ ରୁଚି ରହିଥିବ ଯାହାକି କେବଳ ବାବାଙ୍କର ସଂସାର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ବସ୍ତୁ ଦେଖାଯାଉନଥିବ । ବେହଦର ସ୍ନେହର ଆକାଶ ଏବଂ ବେହଦର ଅନୁଭବର ସାଗର । ଏହି ଆକାଶ ଏବଂ ସାଗର ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆକର୍ଷଣ ନଥିବ । ଏହିଭଳି ଅତୁଟ ସ୍ନେହର ଉପହାର ଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ମୂଲ୍ୟବାନ ଥିଲା । ଯେତେ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି ସେତିକି ବର୍ଷର ସ୍ନେହର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ଜମା ହେବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ସେତିକି ମୂଲ୍ୟର ଉପହାର ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ୍ଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ସହିତ ତିନିଟି କଥାର ବିଶେଷତା ସମସ୍ତଙ୍କର ଦେଖିଥିଲେ — (୧) ସ୍ନେହ ଅତୁଟ ଅଛି ? ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ରହିଛି, ନା ସମୟ ଅନୁସାରେ ଆବଶ୍ୟକତା କାରଣରୁ ବା ନିଜର ସ୍ୱାଭାବିକ ସିଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ନେହ କରୁଛନ୍ତି — ଏହିଭଳି ସ୍ନେହ ନୁହେଁ ତ ? (୨) ସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ସ୍ୱାଭାବିକ ଜାଗ୍ରତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛି ନା ସମୟ ଅନୁସାରେ ସ୍ନେହ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ବାକି ସମୟରେ ସ୍ନେହ ସୁପ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛି ? (୩) ମନ ଖୁସି କରିବାର ସ୍ନେହ ଅଛି ନା ଆନ୍ତରିକ ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ରହିଛି ? ତେବେ ସ୍ନେହ ବିଷୟରେ ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ବାପଦାଦା ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ କଥା ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ନା କୌଣସି କୌଣସି ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ରଖିଛନ୍ତି ? ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତି କମ୍ ଅଛି ତେବେ ସମ୍ପଦନତାର ମଧ୍ୟ କମ୍ ରହିଛି ଏବଂ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସେହି ବାକି ରହିଥିବା ଗୋଟିଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିନେଉଛି । ଯେପରି ପିତା, ଶିକ୍ଷକ, ସତଗୁରୁର ବିଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ତ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେପରି ନାତି-ନାତୁଣୀର ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ଯଦି ନ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ତେବେ ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଆଡ଼କୁ ଟାଣିନେବ । ତେଣୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡ଼ିଛନ୍ତି ତ ?

ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା - ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମ୍ବନ୍ଧ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ ଅଛି ନା କୌଣସି ସମ୍ବନ୍ଧ ୧୦୦ ପ୍ରତିଶତ, କେହି ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ବା କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଅଛନ୍ତି ? ଶତକଡ଼ା ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ନା କିଛି ଅଲୌକିକ, କିଛି ଲୌକିକ, ଦୁଇଟି ଯାକରେ ଶତକଡ଼ା ହିସାବରେ ବାଣ୍ଟି ହୋଇ ରହିଛି ? ତୃତୀୟ କଥା - ସର୍ବସମ୍ବନ୍ଧର ଅନୁଭୂତିର ଆତ୍ମିକ ସ୍ୱାଭାବ ସର୍ବଦା ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ନା ଆବଶ୍ୟକତା ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ? ସର୍ବଦା ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ୱାଭାବର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ନା କେବେ କେବେ କରୁଛନ୍ତି ? ସ୍ନେହ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧ ସହିତ ସେବାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ କରି କେଉଁ କଥାକୁ ଚେକ୍ କରିଥିବେ ? ପ୍ରଥମ କଥା - ଯାହା ସବୁ ମୋଟା ରୂପରେ ଚେକ୍ କରାଯାଏ, ଯଥା ମନ, ବାଣୀ, କର୍ମ ବା ଶରୀର-ମନ-ଧନ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସେବାର ଖାତା ଜମା ଅଛି ତ ? ଦ୍ୱିତୀୟ କଥା- ଶରୀର-ମନ-ଧନ ଏବଂ ମନ-ବାଣୀ-କର୍ମ ଏହି ୬ଟି କଥାରେ ଯେତିକି କରିପାରିବେ ସେତିକି କରିଛନ୍ତି ନା ସେତିକି ନକରି ଯଥାଶକ୍ତି ବା ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ କରିଛନ୍ତି ? ଆଜି ସ୍ଥିତି ବହୁତ ଭଲ ଅଛି ତେଣୁ ସେବାରେ ଜମାର ଶତକଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଅଛି, କାଲି ଯଦି କାରଣେ ଅକାରଣେ ସ୍ଥିତି ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଗଲା ତେବେ ସେବାର ଶତକଡ଼ା ମଧ୍ୟ ଦୁର୍ବଳ ରହିଛି, ଯେତିକି ହେବା କଥା ସେତିକି ହୋଇନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ ଯଥାଶକ୍ତି କ୍ରମାନ୍ୱୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ଚତୁର୍ଥ କଥା - ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ସବୁ ଉଦ୍ଦାନର ସମ୍ପଦତି, ଶକ୍ତି ରୂପୀ ସମ୍ପଦତି, ଗୁଣର ସମ୍ପଦତି, ଖୁସିର ସମ୍ପଦତି,

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସମୟର ସମ୍ପତ୍ତି, ଶୁଦ୍ଧ ସଂକଳ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିଛି, ସେହି ସମୟର ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିଛନ୍ତି ନା କିଛି କିଛି ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିଛନ୍ତି ? ଯଦି କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ପତ୍ତିରେ ସେବା କରିବାରେ କମୀ କରିଛନ୍ତି ବା ଉଦାରତା ପୂର୍ବକ ସମ୍ପତ୍ତିକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଇ ନାହାନ୍ତି, ଅଳ୍ପ କିଛି କରିନେଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ କଷ୍ଟସୂଚୀ କରିଛନ୍ତି ତେବେ ଏହାର ପ୍ରଭାବ ମଧ୍ୟ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ପଡିଥାଏ ।

ଚତୁର୍ଥ କଥା - ସର୍ତ୍ତା ହୃଦୟରେ କରିଛନ୍ତି ନା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହିସାବରେ କରିଛନ୍ତି, ସେବାରେ ସର୍ବଦା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଗଙ୍ଗା ଭଳି ସେବା କରିଛନ୍ତି ନା କେତେବେଳେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କେତେବେଳେ ଅଟକି ଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ମୁତ ଅଛି ତେବେ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ଯଦି ମୁତ ନାହିଁ ତେବେ କରିନାହାନ୍ତି । ଏହିଭଳି ଅଟକି ରହିଥିବା ଜଳପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଷ୍କରିଣୀ ନୁହେଁ ତ ।

ଏହିଭଳି ତିନିଟି କଥାର ଚେକ୍ ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମୂଲ୍ୟକୁ ଚେକ୍ କରୁଥିଲେ । ତେବେ ଏହିଭଳି ବିଧିପୂର୍ବକ ଚେକ୍ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର ଏବଂ ଏହି ନୂଆ ବର୍ଷରେ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ନିଜର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ସମାପ୍ତ କରି ସମ୍ପଦନ ହୋଇ, ନମ୍ବରହୀନ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ବାବାଜୀଙ୍କ ସମମୁଖରେ ରଖିବି । ଚେକ୍ କରିବା ଏବଂ ଚେଷ୍ଟା ଅର୍ଥାତ୍ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ଜଣା ଅଛି ତ । କେହି ଫଳାଫଳ ଅନୁସାରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାରେ ଯଥା ଶକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ସମ୍ପଦନ ବା ଶକ୍ତି ସ୍ଵାରୂପ ନୁହଁନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ବିତି କରି ଅର୍ଥାତ୍ ଭୁଲି ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ସମ୍ପଦନ ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହୁଅ ।

ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଉପହାର ଗୁଡିକ ଜମା ହୋଇଯାଉଛି ତେବେ ଚେକ୍ କରୁଛ ନା । ସେଥିରୁ କେଉଁ ଗୁଡିକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଟନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହି ଖେଳ କରୁଥିଲେ । ଉପହାର ତ ଅନେକ ଥିଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ ଭଲରୁ ଭଲ ଉପହାର-ଉପହାସ ଭରା ସଂକଳ୍ପ, ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ବାବାଜୀଙ୍କ ସମମୁଖରେ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ କେବଳ ଯଥାଶକ୍ତି ପରିବର୍ତ୍ତେ ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ହେବାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେଥିରେ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଝିଲ । ଆରହା!

ସମୟରେ ସଦାକାଳର ସନ୍ଦେହୀ, ଅନନ୍ତରର ସନ୍ଦେହୀ, ସର୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧଧର ସନ୍ଦେହୀ, ଆତ୍ମିକ ସ୍ଵାଧୀନ ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମମାନାନ୍ଦେ, ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତିଶାଳୀ, ସଦା ସେବାଧାରୀ ସବୁ କଥାରେ ଯଥାଶକ୍ତିକୁ ସଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିବା ବିଶେଷ ସନ୍ଦେହୀ ଏବଂ ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧୀ ଆତ୍ମମାନାନ୍ଦକୁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସ୍ଵାଦପ୍ତର ଏବଂ ନମସ୍କରେ ।

ଦାଦୀ ଜାନକୀଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ମଧୁବନର ଶୋଭା ମଧୁବନରେ ପହଞ୍ଚିଗଲା । ଖୁସି ଖୁସିରେ ଆସ । ବାପଦାଦା ଏବଂ ମଧୁବନର ବିଶେଷ ଶୁଭ୍ରାଗର ଅଟ । ତେବେ ବିଶେଷ ଶୁଭ୍ରାଗର ଦ୍ଵାରା କ'ଣ ହୋଇଥାଏ ? ଚମକ ଆସିଯାଏ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଏବଂ ମଧୁବନ ବିଶେଷ ଶୁଭ୍ରାଗରକୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ବିଶେଷ ସେବା ଆଧାରରେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଛ, ଏହି ବିଶେଷ ସେବା ସମୟରେ ହୃଦୟକୁ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିବ । ଫଳାଫଳ ତ ସବୁବେଳେ ଭଲ ହିଁ ମିଳିବ । ପୁଣି ବି କୌଣସି କୌଣସି ସମୟର ନିଜର ବିଶେଷତାର ଫଳାଫଳ ଥାଏ, ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସନ୍ଦେହକୁ ନିଜର ସନ୍ଦେହୀ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଦ୍ଵାରା, ନୟନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାର ବିଶେଷ ସେବା କରିଛ । ଶ୍ରୋତା ତ ଆଗି କରିଦେବା କୌଣସି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ସନ୍ଦେହୀ କରି ଗତିବା ହେଉଛି ବିଶେଷ ସେବା । ଯେଉଁ ସେବା ସବୁବେଳେ ହେଉଥିବ । ତେବେ କେତେ ପଡ଼ଞ୍ଚ ଦେଖିଲ କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ନିଶିଖା ଉପରେ ଝାସ ଦେବାର ଇଚ୍ଛା ରଖିଥିବା କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ? ଏବେ ନୟନରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମା ରୂପୀ ପଡ଼ଞ୍ଚମାନଙ୍କୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ପ୍ରତି ଆକର୍ଷିତ କରାଇବାର ହିଁ ବିଶେଷ ସମୟ ଚାଲିଛି । ଇଚ୍ଛା ମିଳିବା ମାତ୍ରକେ ଆସିବାକୁ ଲାଗିବେ । ଉଡି ଉଡି ପହଞ୍ଚି ଯିବେ । ତେବେ ଏହି ବିଶେଷ ସେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ଅଛି ଏବଂ କରିଛ ମଧ୍ୟ । ଏହିଭଳି ଫଳାଫଳ ମିଳୁଛି ନା । ବହୁତ ଭଲ କରୁଛ । ପ୍ରତି ପାଦରେ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା ସମାହିତ ରହିଛି, ଏହିଭଳି କେତେ ପାଦ ପକାଇଛ ? ଯେତେ ପାଦ ପକାଇଛ ସେତିକି ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବା ହୋଇଛି । ବହୁତ ଭଲ ଚକ୍ର ଲଗାଇ ଆସିଛ । ସେମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଉପହାର-ଉପହାସକୁ ବଢାଇବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଚାଲିଛି । ଯାହାକିଛି ହେଉଛି ତାହା ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି ବାପଦାଦାଙ୍କର ମୁରବୀ ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ରେଖା ଦ୍ଵାରା ଅନେକଙ୍କର କର୍ମର ରେଖା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମର ରେଖା ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଆଖି ଦେଇଛ । ଚାଲିବା ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଟାଣିବା । ତେଣୁ ମୁରବୀ ସନ୍ତାନମାନେ ଯେଉଁଠାକୁ ବି ଯାଉଛନ୍ତି ନିଜର କର୍ମ ରୂପକ କଲମ ଦ୍ଵାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଆଖି ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ମୁରବୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ପାଦ ଅର୍ଥାତ୍ କର୍ମ ହିଁ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଆଖିବାର ସେବାର ନିର୍ମିତ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସର୍ବଶେଷରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯିବ ଯେ — “ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି” ଯାହାଙ୍କୁ ସମୟରେ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଇଏ ଅଟନ୍ତି ନା ସେମାନେ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରିବ — ଏହିମାନେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ସମୟ ପାଖେଇ ଆସୁଛି । ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ଲମ୍ବା ହେବା ସହିତ ବୁଦ୍ଧିରେ ଯେଉଁ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ତାଲା ଖୋଲିବା ବାକି ରହିଛି ତାହା ମଧ୍ୟ

ଖୋଲିଯିବ । ଚାବୀ ତ ଲଗାଇ ଦେଇଛ, ଖୋଲି ବି ଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ଟିକିଏ ଅଟକି ରହିଛି, ସେହି ଦିନ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆସିଯିବ ।

ଟୀଚର ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଟୀଚର ଅର୍ଥାତ୍ ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ ତେବେ ସମ୍ପନ୍ନତାର ଅନୁଭୂତି କରୁଛ ନା । ନିଜେ ଯଦି ସର୍ବ ସମ୍ପଦ୍ୱିତରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଯାଇ ଅନୁସର ସେବା କରିପାରିବ । ନିଜ ଭିତରେ ଯଦି ସମ୍ପନ୍ନତା ନାହିଁ ତେବେ ଅନୁସର କ'ଣ ଦେବ । ସେବାଧାରୀ ଅର୍ଥ ହେଲା ସର୍ବ ସମ୍ପଦ୍ୱିତରେ ସମ୍ପନ୍ନ । ସର୍ବଦା ଭରପୁରତାର ନିଶା ଏବଂ ଖୁସି । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବି ସମ୍ପଦ୍ୱିତରେ କମୀ ନଥିବ । ଶକ୍ତି ଅଛି କିନ୍ତୁ ଗୁଣ ନାହିଁ, ଗୁଣ ଅଛି କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତି ନାହିଁ — ଏଭଳି ନୁହେଁ, ସର୍ବ ସମ୍ପଦ୍ୱିତରେ ସମ୍ପନ୍ନ । ଯେଉଁ ଶକ୍ତିକୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ଆବାହନ କରିବ ସେହି ଶକ୍ତିର ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହୋଇଯାଉଥିବ — ତେବେ କୁହାଯିବ ସମ୍ପନ୍ନତା । ଏହିଭଳି ହୋଇଛି ? ଯେଉଁମାନେ ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ସନ୍ତୁଳନ ଭିତରେ ରହିଛନ୍ତି, କେବେ ଯୋଗ ଅଧିକ ହେଉଥିବ, କେତେ ସେବା ଅଧିକ ହେଉଥିବ — ଏଭଳି ନୁହେଁ, ଉଭୟ ସମାନ ହେଉଥିବ, ସନ୍ତୁଳନ ରହିଥିବ, ସେହିମାନେ ହିଁ ସମ୍ପନ୍ନତାର ଆଶୀର୍ବାଦର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ, ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ମ କ'ଣ ରଖିବ ? ସର୍ବ ସମ୍ପଦ୍ୱିତରେ ସମ୍ପନ୍ନ, ଯଦି ଗୋଟିଏ ବି ଗୁଣ କମ ହେଲା ତେବେ ସମ୍ପନ୍ନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ବି ଶକ୍ତି ଯଦି କମ ରହିଲା ତେବେ ସମ୍ପନ୍ନ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସବୁଥିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ହିଁ ଅଟ । ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ କୁହାଯାଏ ଯୋଗ୍ୟ ସେବାଧାରୀ । ବୁଝିଲ । ପରତଃ୍ୱେକ ପାଦରେ ସମ୍ପନ୍ନତା । ଏହିଭଳି ଅନୁଭବୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅନୁଭବରେ ଅଧୋରିଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶେଷ ଯୋଗ୍ୟତା ଥିବ । ସଦାସର୍ବଦା ବାବାଜୀଙ୍କର ସତ୍ତ୍ୱରେ ରହିବାର ଅନୁଭବ ଥିବ ।

କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ସଦା ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ କୁମାରୀ ଅଟ ନା । ସର୍ବଦା ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଚମକୁଥିବା ତାରକା ନିଜ ମସ୍ତକ ଉପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ । ମସ୍ତକରେ ଭାଗ୍ୟର ତାରକା ଚମକୁଛନ୍ତି ନା । ବା ଚମକିବାକୁ ଯାଉଛି ? ବାବାଜୀଙ୍କର ହେବା ଅର୍ଥ ତାରକା ଚମକିବା । ତେବେ ଏହିଭଳି ହୋଇଯାଇଛି ନା ଏବେ ସଉଦା କରିବି କି ନାହିଁ ଭାବୁଛ ? ଭାବିଲାବାଲା ଅଟ ନା କରିବାବାଲା ଅଟ ? କେହି ଯଦି ତୁମର ସଉଦାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ଚାହିଁବ ତେବେ କରିପାରିବ ? ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ସଉଦା କରିବା ପରେ ପୁଣି ଯଦି ଆଉ କାହା ସହିତ ସଉଦା କରିଲି ତେବେ କ'ଣ ହେବ ? ପୁଣି ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖିବାକୁ ପଡିବ । କେହି ବି ଲକ୍ଷପତିର ହେବା ପରେ ଆଉ ଗରିବର ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଗରିବ କିନ୍ତୁ ଧନୀର ହୋଇଯାଏ । ଧନୀ କେବେ ଗରିବର ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ବାବାଜୀଙ୍କର ହେବା ପରେ ଆଉ କେଉଁଆଡେ ବି ସଂକଳ୍ପ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ — ଏହିଭଳି ପକ୍କା ଅଟ ନା ? ଯେତିକି ସଂଗ ଥିବ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟ ସେତିକି ପକ୍କା ଲାଗିଥିବ । ସଂଗ ଯଦି କଞ୍ଚିତା ତେବେ ରତ୍ନ ମଧ୍ୟ କଞ୍ଚିତା ଥିବ ସେଥିପାଇଁ ପାଠପଢା ଏବଂ ସେବା ଉଭୟର ସଂଗ ଦରକାର । ତେବେ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପକ୍କା ଅଟଳ ଅଟଳ ରହିବ, ହଲଚଲ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦି ପକ୍କା ରତ୍ନ ଲାଗିଗଲା ତେବେ ଏତେ ସବୁ ସହଯୋଗୀ ଭୂମିମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏତିକି ସେଣ୍ଟର ଖୋଲି ପାରିବ କାହିଁକି ନା କୁମାରୀମାନେ ହିଁ ନିର୍ବନ୍ଧନ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଅନୁସମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ବନ୍ଧନକୁ ସମାପ୍ତ କରିବ ନା । ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ପକ୍କା ସଉଦା ରଖିଥିବା ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ବାବାଜୀଙ୍କର ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳିବ । ସାହସ କମ ରହିଲେ ସାହାୟ ମଧ୍ୟ କମ ମିଳିବ । ଆରତ୍ତା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ବରଦାନ:- ପରମାତ୍ମ ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ଏବେକାର ତଥା ଭବିଷ୍ୟତର ରାଜ ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜକୁମାର ହୁଅ ।

ସଂଗମୟୁଗରେ ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଦିଲାରାମ ବାବାଜୀଙ୍କର ଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ଦେହର ପାତ୍ର ଅଟ । ଏହି ପରମାତ୍ମ ଦୁଲାର କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି ଆତ୍ମାତ୍ମକୁ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାକି ଏହି ଦିବ୍ଦ୍ୱ ଦୁଲାର ଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ରାଜଦୁଲାର ହୋଇଯାଉଛ । ରାଜଦୁଲାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏବେ ବି ରାଜା ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ରାଜା । ଭବିଷ୍ୟତ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବରତ୍ତମାନ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ହୋଇଯାଉଛ । ଯେପରି ଭବିଷ୍ୟତ ରାଜ୍ୟର ମହିମା ରହିଛି ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଏକ ଧର୍ମ... ସେହିଭଳି ଏବେ ସମସ୍ତ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଉପରେ ଆତ୍ମାର ଏକତ୍ୱର ରାଜ୍ୟ ଚାଲିଛି ।

ସ୍ୱଲୋଗାନ:- ନିଜର ଚେହେରା ଦ୍ୱାରା ବାବାଜୀଙ୍କର ଗୁଣ ଏବଂ ଚରିତ୍ରକୁ ଦେଖାଉଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ପରମାତ୍ମ ସନ୍ଦେହୀ ଅଟନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ସୂଚନା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ସଂଧ୍ୟା ଘ ୬.୩୦ ମିନିଟ୍ ଠାରୁ ୭.୩୦ ମିନିଟ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗରେ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ବୀଜରୂପ ବାବାଜୀଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ପୂର୍ବଦ ସ୍ୱରୂପର ସମ୍ପର୍କରେ ରହି ସାରା ବୃକ୍ଷକୁ ସନ୍ଦେହ ଏବଂ ଶକ୍ତିର କିରଣ ଦେବାର ସେବା କରିବ । ସାରାଦିନ “ମୁଁ ପୂର୍ବଦ ଆତ୍ମା ଅଟେ” ଏହି ସ୍ତ୍ରୀମାନରେ ରହିବା ଅଭ୍ୟାସ କରିବ ।